

Arrest

nr. 126 301 van 26 juni 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 16 januari 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 december 2013 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 1 april 2014.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. PEETERS, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partijen van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 17 december 2013 ten aanzien van elk van verzoekers een beslissing tot

weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoekers op dezelfde datum ter kennis worden gebracht, betreffen de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidig beroep vast, bij gebreke aan het vereiste wettelijke belang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 17 maart 2014 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Deze beschikking werd op 18 maart 2014 per aangetekende zending aan de partijen overgemaakt.

2.3. Verzoekers richten op 1 april 2014 een schrijven aan de Raad, waarin zij vragen te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken verzoekers kenbaar dat zij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekers de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen. Waar verzoekers bij hun vraag tot horen tevens de redenen uiteenzetten waarom zij wensen te worden gehoord, merkt de Raad op dat gelet op het bovenstaande met deze schriftelijk aangevoerde redenen geen rekening kan worden gehouden.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 28 mei 2014 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter wijst partijen op de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partijen stellen dat zij het belangrijk vinden dat zij in de toekomst kunnen samenblijven met de andere in België verblijvende leden van hun familie en dat de familie niet uit elkaar wordt gehaald. De voorzitter wijst er de verzoekende partijen op dat hun asielaanvraag thans in België zal worden behandeld en dat deze wens geen afbreuk doet aan de gronden van de beschikking. De verzoekende partijen hebben geen verdere opmerkingen. De verwerende partij heeft geen opmerkingen en verwijst naar haar nota.”*

Zoals ter terechtzitting reeds werd aangegeven weerleggen verzoekers met hun wens om samen te kunnen blijven met de overige in België verblijvende leden van hun familie, de grond van de beschikking niet en maken zij niet aannemelijk alsnog over het vereiste wettelijke belang bij huidig beroep te beschikken. Immers wordt verzoekers' asielaanvraag thans in België behandeld, waar zich ook de overige familieleden van verzoekers bevinden. Indien verzoekers in de toekomst gescheiden zouden worden van hun familieleden die in België verblijven, kunnen zij op zich op dat ogenblik daartegen verzetten. Gelet op bovenstaande brengen verzoekers geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan hetgeen reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven, namelijk dat zij geen belang meer hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissingen omdat België verantwoordelijk is geworden voor de behandeling van verzoekers' asielaanvragen. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

Het beroep is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA